

Det er ganske vist at forudse, at disse Forhold vil ændres væsentligt om en halv Snes Aar, og at man yderligere i Løbet af en Del Aar som Følge af de senere Aars Standsning i Antagelse af Elever vil staa overfor Modsætningen til den nuværende Avancements-Misere, men naar henses til de herskende Tilstande, forstaar man særdeles vel, at Kravet om ved ekstraordinære Foranstaltninger at skabe bedre Avancementsmuligheder for Assistentklassen atter og atter er rejst i de senere Aar.

Spørgsmaalet om Overassistentstillingens Oprettelse blev allerede drøftet i Lønningskommissionen af 1917. Anledningen til denne Drøftelse var en Skrivelse fra Told- og Trafiketaternes Centralorganisation til Kommissionen (jfr. Lønningskommissionens Betænkning 4. Bind pag. 145, 170 og 174). Tjenestemændene stod da paa det Standpunkt, som ogsaa fra mange Sider er opretholdt til nu, at Assisterne efter 30 Aars Tjeneste i Etaterne automatisk skulde rykke op i 7. Lønningsklasse med den da indførte Nybetegnelse Kontrolør. Kommissionens Flertal gik imidlertid imod denne Tanke, men foreslog som en Slags Erstatning et særligt Tillæg paa 240 Kr. efter 16 Aars Tjeneste, et Tillæg, som senere paa Grund af dets Oprindelse almindeligvis kaldes „Trøstillæg“. Derimod fraraadede Kommissionen at give Assisterne en ændret Stillingsbetegnelse samtidig med Tillægets Opnaaelse.

I Kommissionens Betænkning (2. Bind pag. 258) udtales følgende om dette Spørgsmaal:

„Tjenestemændenes Organisation har foreslaaet, at der aabnedes Assisterne Adgang til efter et vist Aaremaal at rykke automatisk op i 7. Lønningsklasse med Betegnelsen Kontrolør. Forslaget begrundes med, at Avancementsmuligheden stadig forringes, jo mere Klassen udvides, og at Assistentstillingen derfor bliver en Slutstilling for mange, som i og for sig er egnede til Avancement.

Dette Forslag har ikke været i Stand til at finde Stemning i Kommissionen, idet man ikke kan gaa med til at aabne Adgang for en kunstig Udvidelse af en Avancementsklasse. Da man imidlertid kan erkende, at Avancementsudsigterne for Assistentklassen i Almindelighed er blevet daarligere i Tidens Løb, foreslaar man at raade Bod herpaa ved at yde et særligt Alderstillæg efter 16 Aars Tjeneste i Assistentklassen. Fra en Side i Kommissionen har det været Ønsket at forbinde dette Tillæg med en Benævnelse for den vedkommende som Overassistent, men dette Forslag har ikke mødt Tilslutning i Kommissionen.“

I Aarene efter Tjenestemandslovens Ikrafttræden har man ved Forøgelse af Antallet af Kontrolører specielt i Trafiketaterne søgt i nogen Grad at forhindre en Forværring af Assisterne Avancementsforhold. Imidlertid har de senere Aar vist, at man ikke ad denne Vej er i Stand til at opnaa en tilfredsstillende Løsning af Avancementsspørgsmaalet.

Spørgsmaalet om et passende Antal Avancementsstillinger har imidlertid ikke alene Betydning set fra et rent personalemæssigt Synspunkt, men ogsaa for Administrationen.

Sparekommissionen af 1921 pegede herpaa og udtalte blandt andet, at Avancementsstillingernes Antal ikke bør være for karrigt tilmaalt i Forhold til Bundklasserne, for at der gennem Muligheden for Avancement kan skabes et Incitament til at vise Flid og Dygtighed i Statens Tjeneste. (Sparekommissionens Betænkning pag. 214 ff.) Denne Udtalelse er senere tiltraadt saavel af Lønningsraadet som af Folketingets Lønningsudvalg (jfr. Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1922—23, Rigsdagstidende 1921—22, Till. B. Sp. 3519 ff.).

Fra Personalets Side blev der da ogsaa paany rejst Krav om en Forbedring af